

TEK
BAŞIMA
OKUYORUM!

Olivier de Solminihac

Tek Başıma Okumaktan Korkuyorum

Resimleyen Juliette Baily

 tudem

Olivier de Solminihac

Tek Başıma Okumaktan
Korkuyorum

Geneviève'e, Chloé'ye, Véronique'e,
Hélène'e teşekkürlerimle...

TEK BAŞIMA OKUMAKTAN KORKUYORUM

© 2019, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin ve resim hakları © 2015, l'école des loisirs, Paris

İlk baskı 2015 yılında Fransa'da *J'ai peur de savoir lire* adı ile
l'école des loisirs tarafından gerçekleştirilmiştir.

YAZAR: Olivier de Solminihac
RESİMLER: Juliette Bailly
TÜRKÇELEŞTİREN: Damla Kellecioğlu
EDİTÖR: Ümit Mutlu
SON OKUMA: Canan Topaloğlu
GRAFİK UYGULAMA: Aynur Sarıbüyük

BASKI VE CİLT: Başak Matbaacılık Tanıtım Hizm. İth. İhr. Tic. Ltd. Şti.
Çınar Mahallesi Çankırı Bulvarı No:108 Akyurt/Ankara
Tel: 0 312 397 16 17

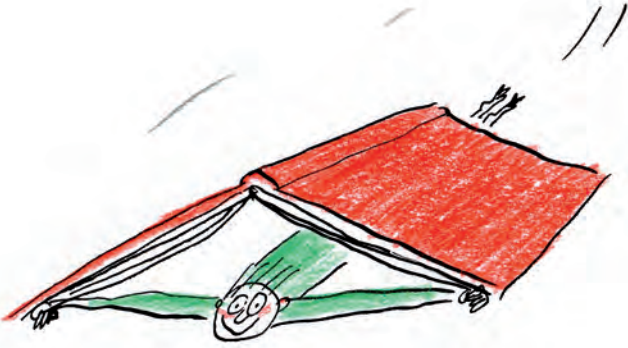
Birinci Baskı: Ocak 2020 (2000 adet)
İkinci Baskı: Nisan 2020 (3000 adet)
Üçüncü Baskı: Ekim 2020 (3000 adet)
Dördüncü Baskı: Haziran 2021 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-307-8
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 45790

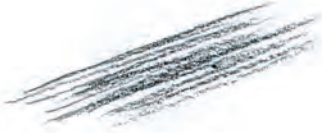
Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin
önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde
tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da
diğer yollarla iletilemez.

Olivier de Solminihac

Tek Başıma Okumaktan Korkuyorum

Resimleyen Juliette Baily

1

Farklı

Bu yıl ikinci sınıfa başlıyorum. Sabah uyanmıyorum, okulun ilk günü. Her şey daha farklı olacakmış gibi geliyor.

İçine kilolarca kâğıt koyup omuz kaslarımı güçlendireyim diye, mavili sarılı yeni bir sırt çantam var. Yeni giysilerim var, annem benim için kim bilir nereden almış; yatağımın ayakucunda katlanmış, tertemiz beni bekliyorlar. Ve yeni bir

öğretmenim var, ismi Bayan Valmor. Bu yıl işlerin ciddileştiğini söylüyor bize, çünkü sekiz-dokuz yaşında artık ciddi olunurmuş.

Bayan Valmor, saçlarını buğday başağı gibi örmüş ve yazlık bir elbise giymiş. Dolayısıyla tatilin bittiğine, öğretmeninim doğru söylediğine inanmakta biraz güçlük çekiyorum.

Okulun ilk günü olduğu için Bayan Valmor bizi tanımak istiyor, kendimizi tanıtmamızı söylüyor. Ve ben birdenbire, her şeyin değişeceğinden emin olamaz hâle geliyorum. Hatta aksine, her şey aynı gibi. Çünkü biz öğrenciler, zaten birbirimizi tanıyoruz. Geçen yıl, ondan önceki yıl ve hatta babamın da bizimle olduğu ondan önceki yıl, hep birlikteydik.

Sıra bana geldiğinde ayağa kalkıyorum, günaydın, adım Stefan diyorum ama bu yeni bir bilgi değil, herkesin haberi var.

Diğer çocuklar da kendini tanıtıyor. Sofya, Hamdi, Luiz, Anton-Roke, Linda, Lina, Lena, Lana... O sırada aklıma, Kamilla'nın artık burada olmadığı geliyor, çünkü taşındı. Jo ise okul değiştirdi. Fakat Karl diye yeni bir çocuk var, derste saçıyla oynayıp duruyor.

Gün akıp gidiyor, tıpkı tatilden önceki günler gibi; teneffüsler, yemekhanedeki sulu yoğurtlar, masanın kenarındaki silgi tozları... Evet, her şey aynı. Fakat öğleden sonra, çıkışta, Bayan Valmor bize ödev veriyor ve ödevleri deftere not etmemizi istiyor.

“Her gün yeni bir fiil öğreneceksiniz. Yarın bir şiir vereceğim, bazen de birkaç işlem yapmanız ve tarih konularını öğrenmeniz gerekecek...”

Ödevin ne demek olduğunu biliyorum,
geçen yıl da birkaç tane vermişlerdi. Ama
hiç böyle tonlarca ödevim olmamıştı.

2 Ödev

Bazı öğrenciler ödevine bayılır. Onlara göre ödev, küçük bulmacalar çözmek, oyunlar oynamak gibidir, üstelik bu oyunları hemen her zaman kazanırlar.

Örneğin Sofya, küçükken bir hesap makinesi yutmuş, o yüzden taahhüt 23'lere kadar bütün çarpım tablosunu ezbere biliyor. Ya da Luiz mesela. O da her konuda başarılı. Böyle giderse ayaklı bir sözlüğe dönüşecek

ve öğretmene bile ders vermeye başlayacak.

Ödevlerle ilgili hiçbir sorunu olmayan iki üç öğrenci daha tanıyorum, çünkü onlar hiçbir ödevi yapmıyorlar. Ya ödev defterlerini sınıfta unutuyorlar ya da akşam eve girer girmez çantalarını ve paltolarını bir köşeye terk edip ertesi sabah aynı yerden alıyorlar.

Bir de diğerleriyle ben varız. Ödev yapmak zamanımızı alıyor, hatta bazen ebeveynlerimizin zamanını da alıyor. Dikkatle çalışıyoruz, elimizden gelenin en iyisini yapıyoruz, deniyoruz ama işin altından her zaman kalkamayabiliyoruz.

Ben tabii ki annemin zamanını alıyorum, oysa aslında pek zamanı yok. İşe gitmek zorunda; ayrıca evde sadece ikimiz

yaşıyoruz ve evin de bir sürü fiili var: yıkamak, ütölemek, temizlemek, pişirmek... Bazı akşamlar, tırnaklarını küçük küçük kemirirken defterlerime dalgınca göz atıyor, sonra da yaptığımı ödevin iyi olduğunu ve bana güvendiğini söylüyor.

Bence beni kırmamaya çalışıyor, ama ben kendime, onun bana güvendiği kadar bile güvenmiyorum galiba.

“Notların iyi olduğu sürece sorun yok, öyle değil mi?” diyor annem.

Günün sonunda yatağıma giriyorum ve duvar kâğıdını kabardığı yerden tutup çekiştirerek biraz oynuyorum. Annem gelip alınma bir öpücük konduruyor.

Her şey yolunda gidecek mi acaba?

Yarın ilk kez sınav olacağız.

Olivier de Solminihac

Tek Başıma Okumaktan Korkuyorum

Küçük Stefan'ın büyük bir derdi var, artık ikinci sınıfa geçtiği için dertleri de büyüdü. Stefan, kitap okumaktan korkuyor. İyi ama Stefan, kitaplardan korkulur mu hiç? "Tabii ki korkulur," diyor Stefan. Çünkü... ya karşısına zürafalar çıkarsa? Ya kitabın içinde, hiç tanımadığı kelimeler bulursa? Tamam tamam, sorun yok. Kitabı da annesiyle birlikte okuyuverir Stefan.

Ama eninde sonunda,
kendi başına okumak zorunda da kalacak...

KORKMUYORUM

*Tek Başıma Okumaktan **Korkuyorum**,*
kalın kitaplardan, uzun paragraflardan,
zor kelimelerden (ve zürafalardan) çekinen
ufaklıklara korkularının yersiz olduğunu
gösteren, sevimli bir macera!

Türkçeleştiren Damla Kellecioğlu

ISBN: 978-605-285-307-8

9 786052 853078

tudem.com

[f](https://www.facebook.com/tudem) [i](https://www.instagram.com/tudem) [y](https://www.youtube.com/tudem) [in](https://www.linkedin.com/tudem) [tudemyayingrubu](https://www.tudem.com)